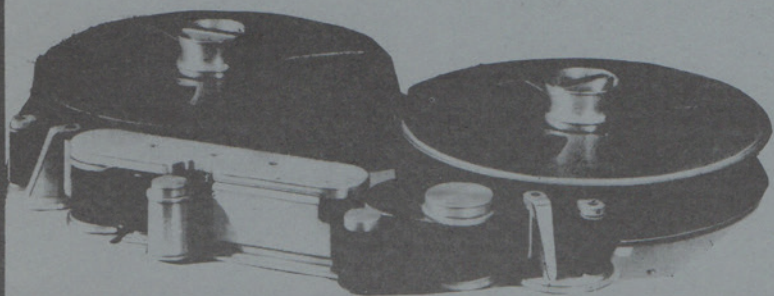
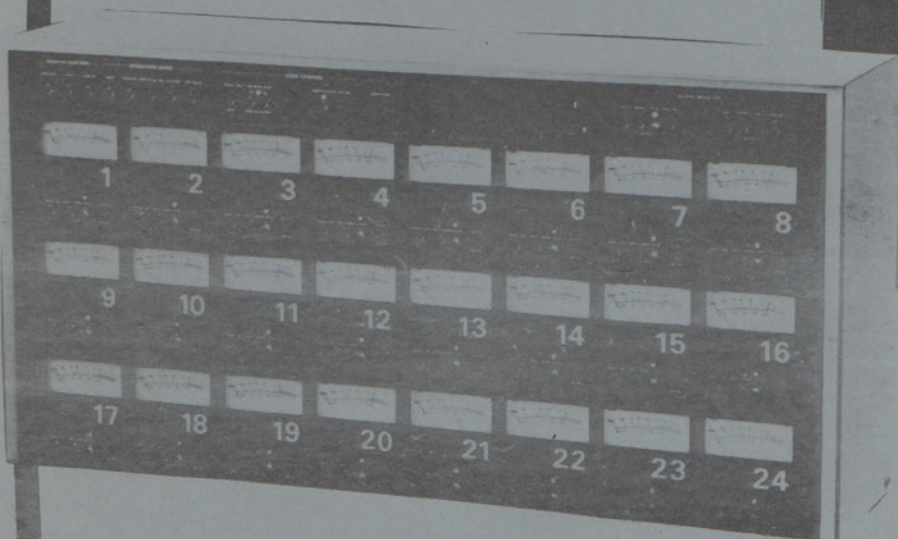


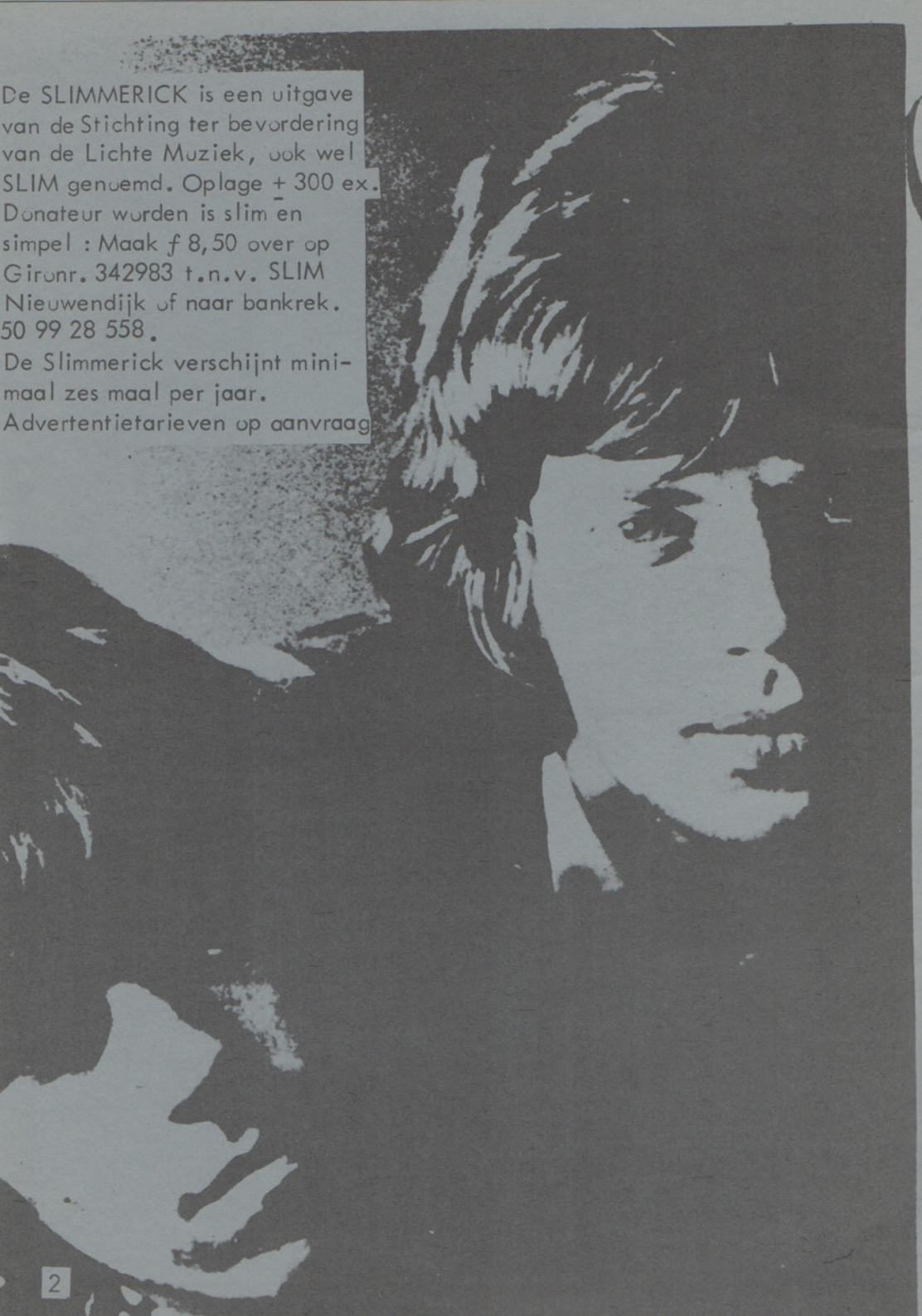
DE SLIMMERICK

4^e jaargang, nr. 2. mrt '85-uitgave SLIM-versch. 6x p/i-f0.75.



De SLIMMERICK is een uitgave van de Stichting ter bevordering van de Lichte Muziek, ook wel SLIM genoemd. Oplage + 300 ex. Donateur worden is slim en simpel : Maak f 8,50 over op Gir.nr. 342983 t.n.v. SLIM Nieuwendijk of naar bankrek. 50 99 28 558.

De Slimmerick verschijnt minimaal zes maal per jaar. Advertentietarieven op aanvraag



HEET

VAN DE NAALD



Il colectivo di poppo SLIM va organisare uno cambia di gruppi con la Republica Italia.

Nou ja, zoiets dus. Een groepenuitwisseling met Italie, dat ziet er toch wel leuk uit. Een aantal van de lezers heeft misschien al wat gehoord, anderen nog niet. Daarom wat informatie.

Het plan is geboren in Italie. 4 groepen hiernaartoe en 4 van hier naar daar, niet te duur, veel subsidie, etcetera.

Via de Stichting Popmuziek Nederland heeft SLIM zich aangemeld voor het ontvangen en uitsturen van de helft.

We moeten dan twee groepen ontvangen, zorgen dat ze een paar maal optreden, en twee groepen van hier kunnen dan daarnaartoe. Alles in de komende zomer. Wat er voor al geregeld moet worden is de volledige subsidie van de kosten die de twee SLIM-groepen moeten maken: Een voermiddel voor de groepsleden en het instrumentarium, brandstof, verzekering, eten en slapen onderweg. In Italie is onderdak en optreden geregeld. Er waren aantrekkelijke potjes bij de overheid, voor culturele uitwisseling en zo.

Nu blijkt dat Beatrix en Claus uitgerekend 1985 hebben uitgekozen voor een staatsbezoek aan la bella Italia, en alle geld voor culturele uitwisseling gaat daaraan op of zo.

In elk geval is er dit jaar uit die potjes geen fluit te halen. We zouden dus zeer snel een oplossing moeten vinden, want er valt bijzonder veel te regelen, als het deze zomer nog moet gebeuren.

Waarschijnlijk zal het hele verhaal worden uitgesteld tot de volgende zomer, die van 1986 dus. En dan zijn die potjes weer beschikbaar en kunnen we alles wat rustiger plannen. Er zal bv. moeten worden uitgemaakt wie er gaan, want belangstelling voor zo'n (betaalde) popvakantie is er natuurlijk genoeg. We denken aan voorrondes, een festival van SLIM onder de titel "Prix d' Italia", en dan een jury van te goeder naam en faam bekendstaande popliefhebbers op nationaal niveau. Om dat allemaal te organiseren vóór de komende zomer is een hele klus voor SLIM, daarom is een uitstel tot 1986 misschien zo gek nog niet. Je hoort nog nader van ons.
Ciao!

SLIM-bestuur.



DE ROIDE DRAAD

In het zog van de wave-explosie aan het eind van de 70-er jaren, kwam er ook een nieuwe generatie popjournalisten naar boven drijven. Via infiltratie binnen de gevestigde media of door het kreëren van alternatieven zochten zij naar mogelijkheden om verslag van de muzikale innovatie te doen. Eén van die 'verlichters' is dagblad TROUW popjournalist STAN RIJVEN. Sinds 1979 is hij als een ware oorlogscorrespondent op alle popfronten te signaleren.

Kenmerkend voor Rijken is de wijze waarop hij popmuziek binnen haar maatschappelijke context plaatst. Met het risico van een vervreemd of chaoties privéleven, doet Rijken nog veel meer dan schrijven; Als socioloog, adviseur bij radio & TV (VPRO, IKON), als organisator van de eerste benelux-pop-markt in Paradiso en bv. als D, J, bij een Amsterdamse piraat (waar hij sterk onderbelichte muziek in het zonnetje plaatst) zet Rijken zich in als intermediair en zakenbehartiger van de Popmuziek en de Jeugdkultuur.

Van den ENDE, die in z'n eentje 1985 uitriep tot het jaar van de waarheid achter de popjournalistiek, zocht Rijken een week-endje in Amsterdam op. Door zijn moeder op de trein gezet met de koffer "

trein gezet en met in z'n koffer "un doske Woerekumse sloffe" reisde hij naar de capitoel. Het resultaat is geen "Ronny goes to.....story", maar een verkorte weergave van twee dagen luisteren, filosoferen en dansen.....

Popmuziek als een manier van leven: in Altena, Amsterdam en Anywhere

DE RODE DRAAD

HET DOSSIER RIJVEN

GLAD-IJS.

Het is zondagochtend als het interview in de keuken plaats vindt. De lokatie is ergens midden in het hartje van de Jordaan. Buiten tussen de wirwar van besneeuwde huizen is nog net een glimp van de bevroren grachten te zien...er wordt druk geschaatst. Ook ik begeef me op zwak ijs....Het is mijn eerste interview op zoek naar de waarheid achter de Neerlandse popjournalistiek. Aanvankelijk zouden we gisteravond praten, na een bezoek aan het "African feeling"-programma in Paradiso. Maar de tropiese-extravaganza wist ons tot diep in de nacht in haar ban te houden. Tijdens de wandeling huiswaarts besloten we voor een herkansing. En daar zit hij dan voor me; Stan Rijven, 35 jaar, iet-wat krullend haar met in de ene hand koffie en in de andere een "slof van Trui Mik". We beginnen met het formulier.

TOUT LE MONDE TOUT LE MONDE

Vrij assosierend op de vraag: '1985??' houdt Stan een pleidooi voor een nieuwe definitie van popmuziek. RIJVEN/"Van oorsprong is popmuziek anglo-amerikaans, ... een mengelmoes van jazz, blues, country enz. Alles wat daar zo'n beetje op gewent is noemt men popmuziek. Maar in feite is dat

al lang achterhaald; door de wereldwijde verspreiding door moderne massacommunicatie kan een nummer tegelijkertijd in Monnickendam, Montevideo of Montreal ontvangen worden. Op al die plaatsen in de wereld heeft zo'n nummer invloed, er gebeurt daar iets mee. Op die wijze zien we de laatste 5 à 6 jaar kruisbestuivingen ontstaan op mondeeniveau. Popmuziek is een onuitputtelijk fenomeen geworden.....daarbinnen kan je hooguit nog tendensen onderscheiden. Zoals bv. de interesse in de Africa-rock. ... (zwijgt even)... het leuke hiervan is dat popmuziek een soort esperanto is geworden; De gewone alledaagse gevoelens van jongeren, zoals die in de popmuziek vertolkt worden, blijken universeel te zijn. Want waar je ook zit; je kan met iedereen over popmuziek praten!"

Als ik s'middags met de trein huiswaarts keer, wordt deze theorie bevestigd. In de coupé waar ik plaats neem, zit een groep spaanse jongeren. Wat hun rede voor dit bezoek aan Amsterdam was wordt me niet duidelijk. Maar als één van hen de 'Europ a go-go' uitzending aanroert, zitten we ineens te praten over de "funcione del musica popular".

DE METHODE RIJVEN

Op welke manier doe je dat?

RIJVEN: "Allereerst vind ik het een eis dat je het terrein goed kan overzien. Jaarlijks bezoek ik zelf zo'n 250 concerten, luister en lees erg veel. Bovendien volg ik ontwikkelingen in bv. de jazz en filmmuziek.....en eigenlijk alles wat met popmuziek samenhangt. Op grond hiervan kan je een vrij objectief onderscheid maken. Bovendien kan je bepaalde ontwikkelingen ook voorzien. Op die wijze wordt het interessant, vooral als je het tegen het licht van de maatschappelijke achtergrond plaatst. Neem nu het fenomeen IGLESIAS. Als je zo iemand plaatst tegen de achtergrond van de enorme behoefte aan "romantische sfeermuziek" dan krijg je veel meer inzicht in z'n succes als dat je het alleen maar hebt over "z'n goudomvloerste stem, de sprankelende achtergrondmuziek en de sfeer van een mediterane zonsondergang". Zo'n man weet met zeer doordacht management enorm veel geld te maken, door inspelen op de "kasteelromantiek". Als hij dus naar Nederland komt dan grijp ik middels een voorankondiging de kans hier iets over te schrijven.

DE TECHNIEK v/d POPJOURNALISTIEK

Wat is dan de plaats van de popjournalistiek binnen dit alles?

RIJVEN: "In feite fungeer ik als versterker tussen de zenders en de ontvangers. Muzikanten proberen iets duidelijk te maken aan hun publiek. En de popjournalist heeft als taak die boodschap te verduidelijken. Zo iets gebeurt op verschillende nivo's: Via concert- en activiteitenagenda's hou je de mensen op de hoogte. Daarbij probeer je voor dingen die er uit springen extra aandacht te krijgen dmv. voorpublicaties. Daarnaast heb je de recenties van kon-

serten en platen en tot slot de achtergrondreportages. In het laatste geval probeer je de muziek vooral binnen haar maatschappelijke context te plaatsen.....door bv. aan te geven wat de bepaalde intenties van een stroming is. Want popmuziek is een voortdurend commentaar op de samenleving; de taak van de journalistiek is om daar verslag van te doen.

HERE COMES THE JUDGE ?

Maar als recensist moet je toch ook een persoonlijk oordeel geven. Hoe ga je daar mee om??

RIJVEN: "Mijn persoonlijke oordeel is van ondergeschikt belang.... Ook daar moet je een afstand weten te bewaren. Ik let daarom op zaken als; de mate waarin de emoties opgeroepen worden, de wisselwerking met de zaal, het vakmanschap van de muzikanten en vooral op de gedrevenheid (is het echt..... laten ze iets van zichzelf zien?). De lezer zal proberen zich in de kritiek te hetkennen. Als de journalist zijn uitgangspunt helder formuleert, dan kan de lezer zelf uitmaken of hij of zij het hiermee eens is. Natuurlijk wordt dit niet altijd in dank afgenomen. Op m'n recentie over KISS ("veel geschreeuw en weinig lol"), kreeg ik een aantal negatieve brieven. Daar ga ik dan geen "welles-nietes" discussie mee aan. Zo iets moet kunnen..... Popmuziek moet een vrijplaats blijven waarin iedereen z'n eigen stekkie heeft. Ook al vind ik KISS een schandalige manier van gelduitdezakklapperij.

(P)OPPOSITIE

De positie van de popjournalistiek bij dagbladen blijkt vaak die van een ondergeschoven kindje te zijn.

RIJVEN: "Op veel kunstredacties wordt popmuziek en journalistiek niet echt serieus genomen. Het is meer een ge-

baar naar de lezers of een gevolg van de "familie-formule". Pogingen om pop net als andere kunstdisciplines te gebruiken als "bril" om de wereld te bezien, worden niet serieus genomen".

Ook in ander opzicht is de positie niet ideaal.

RIJVEN: "De popmuziek zit in een soort isolement. Door de platen bizz wordt je vaak als een verlengstuk van hun promotie-apparaat gezien. Het publiek ziet je vaak als een 'elite' (gratis platen en concerten en nog 'dik' betaald ook). Voor zg. 'serieuze popjournalistiek' mag dat niet gelden. Ik koop zelf bv. nog steeds veel platen, ook al krijg ik stapels toegestuurd. gewoon om een juist overzicht te houden. Veel van m'n collega's zoeken ook zelf dat isolement... Ze ontmoeten elkaar maar zelden. Toen ik bv bij TROUW begon moest ik zelf alles uitvinden. Dat verbaasde me enorm, ik had gedacht dat er net als bij andere journalistiek wel zoiets als een informele groep was... of een bepaalde plaats waar je elkaar ontmoet en met elkaar praat."

(P)OPPENNERIJ EN P-FACTOR.

We komen tot de kern. Wat vind jij van het huidige peil van de popjournalistiek?

RIJVEN: "Ik vind popjournalisten nogal eenzijdig en oppervlakkig. Mijn collega van de Volkskrant bv. heeft z'n zo'n kwasi wetenschappelijk stijl, maar mist de nodige diepgang. De muziek wordt soms ondergeschikt gemaakt maakt aan de visi van de journalist, zonder dat diens uitgangspunten echt duidelijk worden. Naast de positie heeft het ook vaak met de persoonlijkheid van de journalist te maken, en met z'n persoonlijke ambities.... er zitten jongens bij die gewoon slecht communicabel blijken."

RED RIVER ROCK.

Volgens jou heeft het dus ook veel met de popjournalist zelf te maken.... Hoe ben je eigenlijk in het vak terecht gekomen?

RIJVEN: "Door pure toeval. Ik had eigenlijk geen enkele ambitie in deze richting. Maar toen de popjournalist van TROUW weg ging werd ik via-via gevraagd en daar heb ik Ja op gezegd. Wat ik altijd wel gehad heb is een grote passie voor alles wat met popmuziek te maken heeft. Als kind leerde ik via m'n oudere broers Rock&Roll kennen en sinds die tijd heeft het me niet meer losgelaten. Ik begon met plaatjes te verzamelen en later boeken enzo, ik werd een echt fanatieke hobbbyist. Hetgeen een prima combinatie en motivatie bleek voor m'n studie en schrijven."

OOREXEEM EN OOGKLEPPEN

Je bent nu z'n 5 jaar bezig. Ben je niet bang voor een dood punt?

RIJVEN: "Het is natuurlijk maar één van m'n activiteiten. En door de tijdsdruk is de ene recentie beter dan de andere.... maar je moet er tenslotte ook geen literatuur van maken. Nee ik ben er niet zo bang voor om op te drogen of om ziek te worden van popmuziek. Bovendien; pop is geen religie, het leven moet je zelf zin(nen) geven."

Vervolgens praten we nog verder over de geschiedenis van de kauwgom, de opkomst van de bladmuziekindustrie (tin-pan alley) en de verwoestende invloed van de westerse cultuur op de derde wereld.

Als ik weer naar huis ga zit m'n tas vol informatie. Amper thuis komt er nog een hele stapel na.... als hulp voor bij de uitwerking van het interview... lees ik op het bijgevoegde briefje. Na weken rijpen begin ik aan de uitwerking.

ALL TOGETHER NOW

Er gebeurt zoveel onder de noemer van popmuziek, dat je de draad snel kwijt raakt. Popjournalistiek helpt in deze situatie met oriënteren. De manier waarop Stan Rijven dit doet is zeer vruchtbaar. Hij bekijkt popmuziek vanuit een sociologies perspectief. Daarop is kritiek mogelijk het "nozing but ze bleuzz feelin" vind je maar moeilijk terug. Stan kiest voor objectiviteit en schrijft niet op het gevoel. Als je dan toch bij het lezen van één van z'n artikelen geraakt word, dan komt dat door het onderwerp en niet door z'n persoonlijke opvatting. In feite zet Rijven als één van de weinigen de kunstkritiektraditie voort...

én hij voegt daar nog iets aan toe. De woorden die hij gebruikt zijn vaak inventive en humoristische associaties uit het popjargon zelf. De echte meerwaarde van Stan zit 'um niet alleen in de benadering en stijl. Doordat hij zo systematies bezig is om al die ontwikkelingen aan elkaar te knopen, wordt hij zelf een "King Bee"...de kruisbestuiving in eigen persoon, voorzien van een flinke dosis kultuur optimisme. Alhoewel hij dat dat (bij) trouw zal blijven doen, hoop ik hem binnenkort in de Volkskrant of op z'n minst in de Slimmerick te kunnen lezen. Want voor mij is één ding duidelijk....Rijven mag blijven.



Sommer

MUZIEKCENTRUM

GORINCHEM
Gasthuisstraat 22-24
Tel. 01830-31707

DORDRECHT
Grote Markt 1
Tel. 078-131241

FINANCIEN KOM UIT JE HOK.

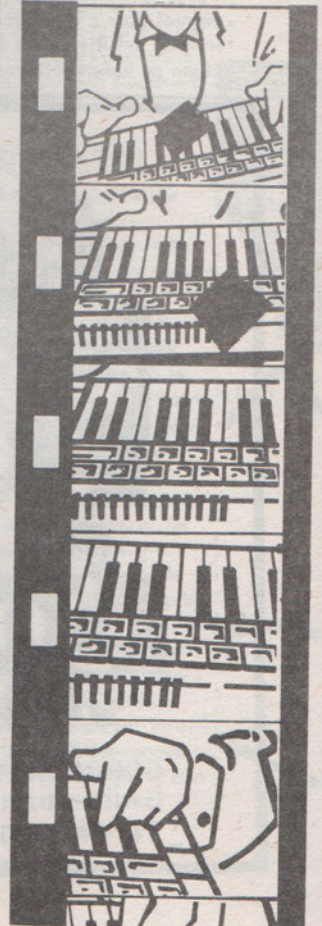
De echte financiële gegevens van "Kom uit je hok" zijn nog niet klaar, maar het ziet er nu al naar uit, dat er goed gedraaid is. Ruim 175 betalenden passeerden de kassa en zorgden voor een recette van ongeveer 850 gulden. Ook de jeugdsoos draaide lekker en schonk 250 consumptiebonnen en later nog eens f. 100,- kontant. In de volgende Slimmerick een duidelijk financieel overzicht.

-WANTED-WANTED-
-WANTED-WANTED-
-WANTED-WANTED-
-WANTED-WANTED-

Wat nu weer!!...Wanted??
Ja, we proberen steeds om de "Slimmerick" er zo leuk mogelijk uit te laten zien.

Dat gaat de laatste tijd steeds meer poen kosten, omdat de drukkosten stijgen, de tarieven van Tante Post ook, en die hele mailing in de komputer is verduiveld handig, maar kost natuurlijk ook niet niks.....

Vandaar dat we op zoek zijn naar mensen die in hun familie- of kennissenkring iemand weten te paaien voor één of meerdere malen adverteren in dit blad. Misschien ben je brutaal en/of handig genoeg een willekeurige zaak te kunnen interesseren. Dat hoeft niet voor niets. Voor iedere advertentie die je weet te verwerven krijg je 10% van het advertentietarief. Deze tarieven zijn op te vragen bij het Serviceburo. Tel 01835-4265. Zoals je hiernaast ziet hebben we iemand die erg goed is in het ontwerpen van advertenties. Veel succes en doe je bes.



(ADVERTENTIE)

MR. K. LAPLOPER - DELFT - PUISTVRIJ®
NA ZO'N BEHANDELING VAN ANDER MENS!!
VOEL IK ME EEN TOTAAL

f9

DUUR
NOU
ENT!

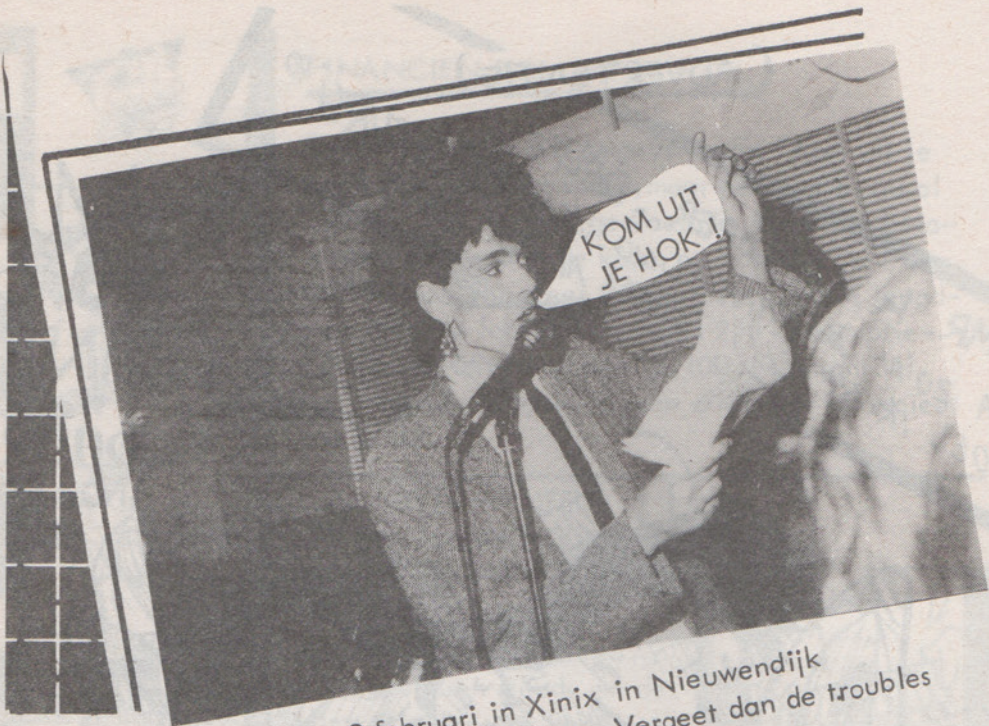


PUIST
VRIJ®

JE KUNT HET MAAR
BETER IN HUIS HEBBEN



PUISTVRIJ® IS EEN TRADEMARE VAN BEUN DE HAAS
LEES VOOR HET KOEPEN EERST DE GEBRUIKSAANWYZING



Kom uit je Hokshow, 9 februari in Xinix in Nieuwendijk verliep ogenschijnlijk vrij vlekken loos. Vergeet dan de troubles die er vooraf waren en die er tijdens de optredens voor- in de regiekamer. Wat te denken van: de juiste Ampex banden niet leverbaar, dus op het laatste moment uitzien naar vervangende tapes, die hetzelfde resultaat op zouden gaan leveren. Gelukkig bracht de Maxell band uitkomst. Elf uur, de dag van de show: er blijkt eenniet aanwezig te zijn en degene die hem zou leveren, heeft het ding niet. Er moet als een razende uitgekeken worden naar een vervangende....., want anders kun je de opname van de bands wel vergeten. Buiten sneeuwt het licht en de radio nieuwsdienst deelt regelmatig mee, dat de wegen onbegaanbaar zijn door opgewaaide sneeuw. Er moet echter een oplossing gevonden worden en één heer neemt het risico en stapt in zijn auto en maakt een tochtje naar het op Zuid Hollandse eilanden liggende Strijen. Met gevaar voor eigen leven bereikt hij het rustieke dorpje en laadt het onmisbare instrument in, om daarna de gevaarlijke terugrit te aanvaarden. Om drie uur moet er volgens schema begonnen

worden. De jongens van Princess lopen al zenuwachtig en vol ornaat rond. Frans hebben zich reeds verzameld en de organisatie staat verseld van het grote aantal aanwezige toeschouwers. In de regiekamer wordt koortsachtig gesleuteld om de laatste plug je in de juiste gaatjes te zetten. Half vier de band kan spelen en de bandrecorder staat op scherp



Princess

22

Princess brandt los en laat zien, dat de Slim P.A. de nodige decibellen kan leveren. De opnamespoelen gaan ruisend hun gangetje en registren de geproduceerde tonen. Een door een vervelende tl-buis veroorzaakte brom kon tijdig geanalyseerd worden en ingerekend. Hé, hé, het

loopt en de opnametechnicus kan even rustig een sigaretje roken. Ook geen problemen met het Gorkumse Bodysnatchers, dat gestileerde punk brengt, met bijtende nederlandse teksten.



..... The Embrace uit Giessenburg stapte het podium op.. Jamstijl werd er aangekondigd door presentator Verlee en dat is ook zo. Halverwege gaat het mis: brom, veel brom, die veroorzaakt wordt door de opname apparatuur. The Embrace stopt en in de paniek kijken diverse technici elkaar aan: wat zou er misgegaan zijn. Een korte pauze wordt ingelast en men besluit verder te gaan zonder opname, als vastgesteld is, dat de brom door de verbinding met de recorder ontstaat. The Embrace heeft pech, maar maakt het optreden wel netjes af. Het publiek blijft komen en de achterstand van een half uur op het tijdschema wordt langzamerhand ingelopen. Het heroprichte Vendekz betreft het podium en maakt er een leuk optreden van. 'Elektricien' Rolf van Atten heeft een komputerprogramma gemaakt, dat een tiental meters van het podium op een tv schermpje



vertoont wordt. Rond zes uur ziet het er naar uit, dat aardig wat bezoekers de inwendige mens wat gaan versterken. Een flink aantal doet het met de door de barkeeper gereserveerde tosti's.






Grey day uit leerdam kopieert natuurgetrouw The Cure in de vroegere periode, zoals ze ook al aangekondigd hebben.. Wat dat betreft is hun naam goed gekozen. Uit Giessen kwam Impuls, dat inhaakte op de populariteit van de nederlandse tekst en het jamaicaanse titme. Ska en reggae blijkt de hoofdbasis te zijn van het vijftal heren. Inmiddels bleken de problemen in het opneemstadium te zijn opgelost. Alles verliep vlot en er werd ingelopen op het tijdschema, dat nadat Tokyo (geheel vernieuw de Laan met wat feller symfoniese muziek) gespeeld had weer precies op schema zat. De zaal was vol en de stemming zat er goed in.



SPRANGDECH



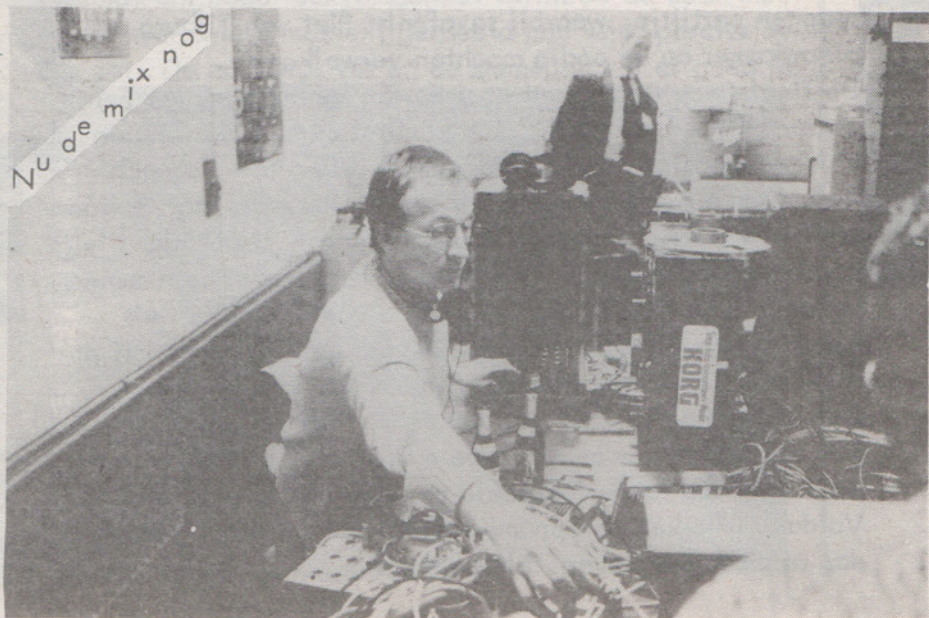
Sprangdeg liet zonder zang zien, dat er ook nog jazz-rock op het programma stond. De band onder leiding van ex River City drummer Henk Verhoeven speelde een ontspannen partijtje, waarbij saxafonist Piet van Tilburg als nieuwkomer op de podia mochten verwelkomen. De finale was weggelegd voor Bertan Veer's Rumble. Een kwartet muzikanten, dat zich konsentreert op de rytm en blues. Dat alles wordt gebracht met drie gitaren en een drumstel. Op de achtergrond een diavertoning. Dit laatste waarschijnlijk uitsluitend voor visueel vermaak, want niet alyijd hadden de dia's wat te zeggen over hetgeen in de nummers behandeld werd. Op het programma veel klasiekers als Roadrunner en Rumble. helaas konden de vier heren het publiek niet zover brengen, dat het om een toegift vroeg.. Dat lukte andere bands gedurende de dag wel, maar toen was er geen tijd voor. De tape met Rumble bleek overvol, want men had langer gespeeld dan vooraf was afgesproken. Voldaan bekeken de opname tecnici het resultaat van een dag afgezonderd leven. Nu de mix nog.....



RUMBLE



Zu de mix nog



rijmen



dichten

KUNSTGREPEN

Niet ieder lied is interessant.

Je kunt een wat zwakke, slappe tekst weggooien, maar dat is zonde van alle zweet en de tijd eraan besteed.

Misschien dat een ingreep zo hier en daar het nummer nog van een gewisse dood kan redden.

Enjambement: dit is het verdelen van een zinsdeel of een woord over twee opéévolgende regels, is er zo één.

Hij heette Valentino
was algemeen gezien ook
had hij sympathie no
pens wufte tralala.

Dit is heel wat beter dan het onpasselijkheid veroorzakende verlatiniseren (vliegmachino, zeventino).

Alliteratie is ook een schoolvoorbeeld.

-Snel spoot de specialist
spiritualiën
in de lijderes

Woordspelingen: deze zijn veelsoortig, gemakkelijk te bedenken en maken bovendien een geestige indruk.

- -Van de ontelbare vogels
 - die je in gemeenteparken ziet
 - is waarschijnlijk de geheimzinnigste
 - de gemeenteparkiet.
 - Afgezien van lawaai en vieze woorden is er, geloof ik,
 - geen eenvoudiger manier op een zaal het indommelen te
 - beletten. Bovendien zijn ze bij het schrijfwerk zeer ver-
 - leidelijk. Maar pas op voor verslaving. Verzin ze gerust,
 - maar laat ze vallen als ze flauw zijn of vergezocht.
 - Op de belangrijkste kunstgreep kom ik in de volgende
 - Slimmerick terug nl. het zorgvuldig gedoseerde :
 - Naturalisme.
-

SLIMMERIKKEN,

KOM NAAR BAM VOOR

- * PA apparatuur
- * complete lichtshows en
- * disco benodigdheden
- * Alles voor zelfbouw
- * van luidsprekerboxen
- * FANE speakers etc.

bam stereo
video

bam stereo centrum b.v.
hoogstraat 22, 4201 cb gorinchem
telefoon 01830-30583



in het ooglopend

is een rubriek, waarin op niet altijd even serieuze wijze zal worden ingegaan op de meest opvallende gebeurtenissen van afgelopen weken.



.....Een rubriek waarin op niet al te serieuze wijze ingegaan wordt op dagelijkse gebeurtenissen (= aktueel). Vragend, wie het foutje in de aankondiging is opgevallen, kom je al snel in de buurt van de muur, waar je als nietsvermoedend burger tegen aan zou lopen. Er klopt iets niet.... Maar wat?

Op serieuze wijze op allerlei zaken ingaan is voor ons, redelijk denkende Nederlanders, volkomen onmogelijk geworden.

Zelfs de meest rechtlijnig funktionerende medemens is bijna onvermijdelijk een potentiële anarchist, dus waarom serieus? Niettemin, ik blijf speldeprikken, is het tamelijk lastig om de gang van zaken (dit is overigens nog steeds een muziekrubriek) des levens op serieuze wijze te beschouwen.

Toch zijn wij, die deze periodiek volschrijven, de vertegenwoordigers van het slimme gedeelte van de regionale muzikwereld. Hoe is immers de naam van ons prachtig kollektief? Spijtig blijft het, dat, ondanks de kollektieve slimheid, er niemand is opgestaan op de fout, die nu al meer dan een jaar in de kop boven dit steeds terugkerende stukje prijkt.

Is dit a.) onwetendheid? Dan verder gezwogen. b.) Onmacht? In dat geval opgehouden met lezen, want er zijn erger dingen in het leven. c.) onwil? Nu liever doorgelezen, want wie weet: misschien komt er nog iets, een



foutje of iets dergelijks, waardoor de tolerantiegrens net overschreden kan worden en de brievenbus van SLIM opeens b6l staat van het gif, komend uit al die ingezonden brieven.

Want inderdaad: die 's' moet een 'z' zijn.

Tot zover de schoolmeester in mij. Nu gezellig.

De test van de apparatuur van SLIM (Prins Bernhardfonds, dankU) is allerwege positief uitgevallen, want alle bands hebben tijdens "Kom uit je hok" echt hun best gedaan om

zo hard mogelijk te spelen. Alles is heel gebeven, dus okay bevonden. Is het echter niet verdacht, dat de hele schrijvende pers als e6n man (sorry, dames, het is niet anders) achter de gepresenteerde klanken stond. Alles mooi, van kwaliteit en ga zo maar door. Het geeft te denken, maar niettemin is er de reclame (gesteld, dat de sufferdjes af en toe gelezen worden) voor de muzikanten dat zij niet voor Vagina felicata gespeeld hebben.

Iedereen beroemd, Hennie Vrienten, Nederland C (van Kultuur), misschien ooit een ander podium beklommen dan het Uitwijkse; er komt schot in de zaak.

Een groot bijkomend voordeel is het heuglijke feit, dat er van alle groepen opnamen zijn gemaakt, dus: zdu er een zaaleigenaar naar het serviceburo (nooit van gehoord? dan toch beter deze krant lezen) bellen voor een bandje (engels woord), dan kan er een bandje (nederlands woord) naartoe gestuurd worden. Zo hoort het te gaan, en zo zal het voorlopig ook g6n gaan. Goed zo en proficiat.

Een echte muziekrubriek zal dit, geloof ik, nooit worden maar de muziek (Kultuur, kunst, U weet wel) is tot nog toe zo verdomd 6ninteressant, dat het zagen over bijzaken minstens even interessant is.

Treurnis alom, dus. Blijven lachen zal het devies derhalve moeten blijven.

DE FRANSE SLAG



Geregeld ben ik nog wel eens te vinden in de kroegen in en om Gorcum.

Dat ik in die etablissementen nog wel eens regiopopmuzikanten aantref is niet verwonderlijk; er zijn er ook zoveel. Het is voor hen na weer een vermoeiende oefenavond wel prettig om even bij te komen met een biertje of een borreltje.

Edoch, ik signaleer ook nog wel eens regiomuzikanten vrij ernstig dan wel zwaar aangeschoten c.q. lazarus in de kroeg. Ik ben op een avondje eens gaan turven wat die jongens zoal naar binnen werken. Dat is niet mis; de gemiddelde Nederlander zou met een acute bloedvergiftiging naar het ziekenhuis gebracht moeten worden als hij die hoeveelheid zou consumeren.

Die jongelui drinken dus echt veel, ergaan zelfs geruchten dat een zekere manager van een van die regiobands vrijwel iedere zaterdagnacht in kennelijke staat in de goot te vinden is, andere verhalen gaan nog verder, er is schijnbaar een muzikant die zelf zijn eigen alcoholische dranken in elkaar flanst. (in dit verband schijnt er onder andere sprake te zijn van "yogi-mix", dat erg populair moet zijn.) een gevaarlijk en moeilijk procedé. Als overtuigd niet-alcoholgebruiker is dit alles moeilijk te begrijpen door mij.

Wat steekt er achter dit gedrag, waarom drinken die popmuzikanten zoveel? Is het hun ergeris omtrent hun maatschappelijke positie? Hebben zij langdurige ruzies met familie, vrienden of huisdieren? het antwoord op deze

vragen moest ik echt schuldig blijven en daarom besloot ik het recht op de man af te vragen.

Op een zaterdagavond ben ik op een begenadigd gitarist van een min of meer bekende regioband afgestapt die wel van cointreautjes met ijs houdt en dat ook drinkt al ware het leidingwater. Voor dat ik het wist kreeg ik een

jonge jenever in mijn handen gedrukt, enigzins bedremmeld begon ik dit goedje te consumeren.

Al gauw kwamen zijn bandleden zich met ons "gesprek" te bemoeien en het geheel eindigde diep in de nacht in een waar alcoholfestijn.

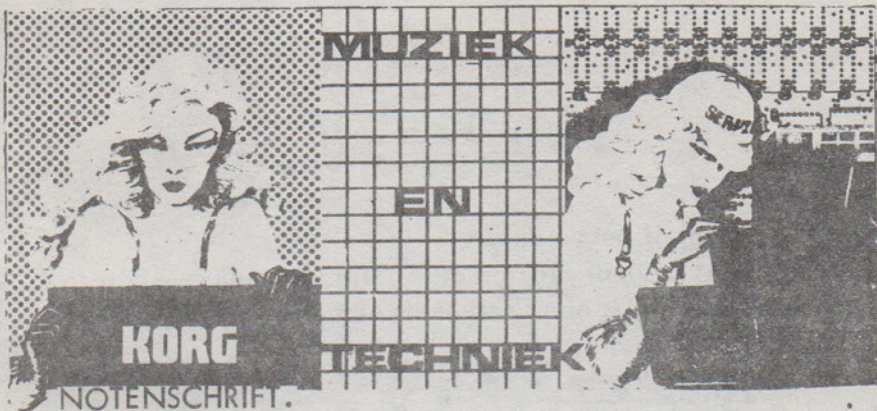
Zwaar aangeschoten ('nakkel' voor de insiders) waggelde ik naar huis, waar ik in bed al snel in een diepe coma geraakte. s'Ochtends werd ik wakker met een zware kater, van het hele gesprek kon ik mij niets herinneren en ik begon mij diep te schamen voor dit alcoholmisbruik. En toen... ineens had ik het! Een verschrikkelijk goed idee.

Van de zomer ga ik een therapiegroep opstarten voor deze mensen. Als het lekker weer is dan gaan wij met zijn allen aan het strand aan Sleewijks baai liggen/zitten om over die drankproblemen te discussiëren waarbij wij alleen maar Spa rood nuttigen.

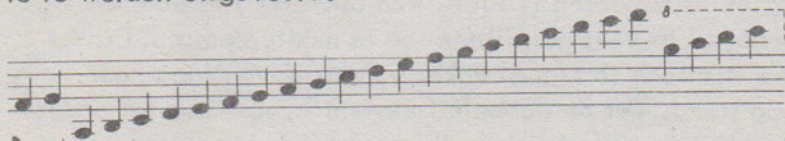
Zo af en toe een ontzuenderende zwempartij en dan zal het allemaal wel loslopen.

Ja, ik zie dit plan wel zitten, ik durf dan ook te voorspellen dat iedere regiomuzikant die hier aan deelneemt aan het eind van de zomer geheel alcoholvrij is zodat zij onder het motto "het kan ook gezellig zijn zonder alcohol" met frisse moed het (muzikanten)leven weer binnen zullen stappen.

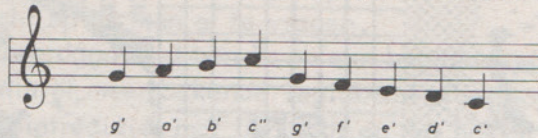
Ja, ik doe mee met de anti- alcoholgespreksgroep.	
naam:	
adres:	BON
plaats :	
telefoon :	



- Toonhoogte van de noten.
- Om de noten qua toonhoogte te noteren, plaatst men de noten in de notenbalk die uit 5 lijnen bestaat. Laag klinkende tonen noteert men laag en hoger klinkende tonen daarboven. Men noteert zowel op als tussen de lijnen. Men maakt gebruik van hulplijnen om noten aan te kunnen geven die buiten de 5 lijnen vallen. Om te veel hulplijnen te vermijden bij de notatie van nog hogere of lagere noten, past men octaiveringstekens toe. De aldus aangeduide noten dienen met een tweemaal zo hoge of lage toonhoogte te worden uitgevoerd.

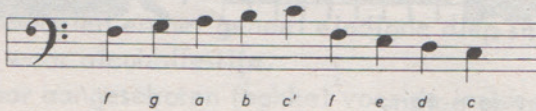


- Om exact aan te geven welke toonhoogte een op de notenbalk geplaatste noot heeft, zijn er sleutels. De sleutels worden aan het begin van de notenbalk geplaatst. Men onderscheidt 3 sleutels.
- *De G-sleutel of vioolsleutel.
- Deze bevindt zich op de 2^e lijn van onderen. Een noot op deze lijn is een g' en heeft een frekwentie van 392 Hz. (uitgaande van de a¹=440 Hz). De overige noten zijn hierdoor benoemd.



*De F-sleutel of bassleutel.

Deze sleutel bevindt zich op de 4^e lijn van onderen. Een noot op deze lijn is een f' en heeft een frekwentie van 174,6 Hz.



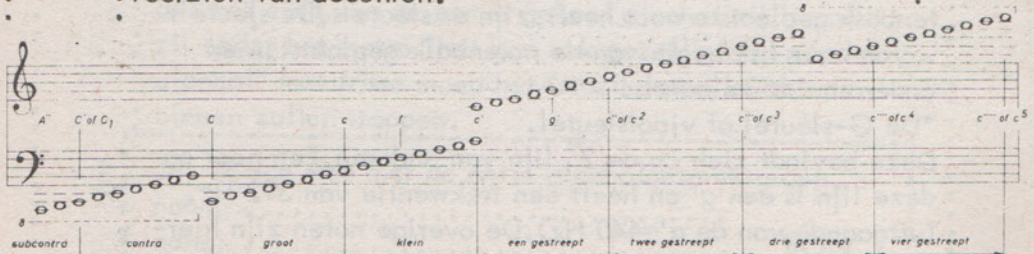
||) *De C-sleutel.

Deze komt voor als alt en tenorsleutel. De altsleutel bevindt zich op de 3^e lijn van onderen.

Een noot op deze lijn heeft een frekwentie van 261,6 Hz.

De C-sleutel wordt bv. voor de altviool gebruikt.

De G-sleutel past men toe voor het hoge toengebied, de F-sleutel voor het lage toengebied. Door gebruikmaking van beide sleutels is men in staat het toonbereik van alle muziekinstrumenten (16 tot circa 5000 Hz) te noteren zonder al te veel hulplijnen toe te moeten passen. Omdat elke stamtoon (a t/m g) vaker voorkomt, van laag naar hoog steeds met de dubbele frekwentie, past men ter onderscheiding hoofdletters en kleine letters toe, al dan niet voorzien van accenten.



SLIMMERICK

GRETCH Drumste!!!!

Bestaande uit:

Bassdrum

High en mid tom

Floordrum

Meer niet!

J.W. Bes of Bos

01834 1076 (in weekeinden)

030-373131 (rest van de week
overdag) Prijs f650.-

Beleefd, doch dringend verzoek de redactie niet meer te overstelpen met kopy. We komen haast niet door alle artikelen heen en het valt ook moeilijk een keus te maken. Wil je toch persé iets kwijt, stuur je stukje voor de volgende "Slimmerick" dan vóór 13 april in naar het serviceburo de Burcht 6 Werkendam.

Te Koop:

GIBSON LES PAUL

vr. pr. f 1500,-

01 30 22074 Wim

Herawij zoekt organist/
toetsenist voor het betere
amusements, top 40 werk
04164-2660

VERZOEK.....

Vullen de bands, waarin zich veranderingen opdoen, bv. gewij-
zigde bezetting, dit doorgeven aan:

|||
MUZIKANTEN!!!!

Ik zoek muzikanten voor
een nieuw te formeren
band. Ervaring vereist.
Zanger, toetsenist of
gitarist, bassist.
Gerrit Blankers
Tel. 04164-1119
Muziekstijl 70er-jarenrock.

TE KOOP!!!!!!

PHASER (Luco box)

+ 5 voudige PEARL-
voeding voor effecten-
bak.

Paul tel. 01622-2980

serviceburo
SLIMMERICK
Bel nu!!

01835
4265

STAGE

Popkollektief

SLIM

**40
Jaar!**

SLIMWEB.ORG



Waalwijk-Zuid
17 Tel 04160-34409

verdiepingen boordevol
instrumenten. Electr. orgels
dur. Met aparte orgelhal,
occasional. Een muzikaal lustoord voor elke muzi-
kant. Ook een ruime keuze aan onderdelen, snaren en
muziekbladen. Kom vrijblijvend eens kijken; misschien vind je
bij ons juist datgene wat je ergens anders nog niet tegen kwam.

